

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214201227
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214201227.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35792752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o, so sídlom Kubáňho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, proti žalovanej J. E., Z.. XX. XX. XXXX, B. XXX XX A. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42309166, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 355,94 Eur istiny s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 355,94 Eur istiny, spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 12. 07. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu zmlúv o revolvingovom úvere. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 28. 05. 2009 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 398,33 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa dohodli na odklade splátok č. 30, 31, 32 úveru a žalovaná sa tieto zaviazala splatiť ako splátky č. 37, 38, 39. V žalobe ďalej uviedol, že v súlade so zmluvou poskytol žalovanej revolving dňa 28. 04. 2010 vo výške 328,56 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky úveru už pri splátke č. 21, napokon zaplatil len sumu 794,02 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 30 o viac ako tri mesiace, uplatnil si svoje právo veriteľa podľa § 565 Obč. zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania ku dňu 12. 07. 2012, kedy celkový dlh predstavoval sumu 355,94 Eur, ktorú sumu žalovaná neuhradila ani čiastočne.

Podanú žalobu súd doručil žalovanej dňa 27. 05. 2014, ktorú výzvou z 19. 05. 2014 vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a zároveň aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Žalovaná sa k

veci vyjadrila podaním z 29. 05. 2014, doručeným súdu dňa 04. 06. 2014, v ktorom uviedla, že jej finančné prostriedky nie sú dostatočné na zaplatenie žalovanej sumy, pretože je rozvedená, na materskej dovolenke a stará sa o 2 maloleté deti. Je však ochotná splácať žalovanú sumu v mesačných splátkach po 15,- Eur mesačne od 01. 07. 2014.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s oznámením o zosplatnení z 03. 06. 2012, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere č. zmluvy 8400022250, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 28. 05. 2009, doručenkou č. I. 12-13, kartou klienta z 21. 11. 2013.

Z vykonaného dokazovania a to zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dňa 28. 05. 2009 účastníci uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, a to žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník. Z časti 6. predmetnej zmluvy, označenej ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ vyplýva, že žalobca na základe tejto zmluvy poskytol žalovanej úver vo výške 398,33 Eur, so splatnosťou úveru (počet splátok) 24 k 19. dňu v mesiaci a mesačnou splátkou (vrátane úrokov) 27,38 Eur. Zo zmluvy tiež vyplýva, že zmluvná odmena, ktorá predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, činí 258,91 Eur, RPMN za úver je 63,21 %, ročná úroková sadza úveru činí 68,88 %, priemerná RPMN za úver činí 40,61 %. Poskytnutá čiastka revolvingu predstavuje 266,18 Eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu činí 226,75 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 51,68 %, a ročná úroková sadza revolvingu 62,76 %. Z karty klienta (č. I. 14) vyplýva, že dňa 29. 05. 2009 bola vyplatená čiastka 351,89 Eur, v ďalšom riadku je údaj vyplatené vrátane revolvingu 586,40 Eur, pod tým v riadku splatené 794,02 Eur a zostáva doplatiť 355,94 Eur. Oznámením o zosplatnení z 03. 06. 2012 žalobca oznámil žalovanej, že suma omeškaných splátok 33, 34, 35 činí 82,14 Eur s tým, že v prípade ak sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatné všetky záväzky zo zmluvy. Toto oznámenie bolo žalovanej doručené náhradným doručením dňa 28. 06. 2012.

Rozsudkom tunajšieho súdu z 19. júna 2014 č. k. 3C/101/2014-31 súd žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Súd mal za preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere, ktorú účastníci uzavreli dňa 28. 05. 2009 je zmluvou spotrebiteľskou, uzavretou medzi žalobcom ako podnikateľom a žalovanou ako spotrebiteľom, ktorá preto spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd konštatoval, že úverová zmluva má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, preto je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Z dôvodu, že úverová zmluva svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom, s odkazom na úverové zmluvné podmienky, tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť, tiež napísané nečitateľným písmom, súd mal za to, že zmluva obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú neprimerané a je tu zrejmá existencia nekalej obchodnej praxe žalobcu vrátane praxe s používaním takmer nečitateľného textu v časti zmluvy ako aj zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere a to so zreteľom na ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá nemôže požívať právnu ochranu, pretože ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto súd zmluvu uzavretú medzi účastníkmi považoval za neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu v zmluve nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky, bola uvedená len výška mesačnej splátky 27,38 Eur, pričom suma úroku nebola vôbec špecifikovaná, zmluva neobsahovala ani dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tiež zmluvná pokuta nebola medzi účastníkmi dohodnutá tak, ako to ustanovuje § 544 Občianskeho zákonníka, pretože nebola dojednaná písomne a nebola určená jej výška alebo spôsob jej určenia, keď údaj o zmluvnej pokute vyplýval len z článku 14 ods. 14.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.. Okresný súd zároveň uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje ani náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e/ a g/ zákona č. 258/2001 Z. z., preto so zreteľom ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., v prípade, ak by súd danú zmluvu považoval aj za platnú, bolo by potrebné považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z dôvodu, že zo žaloby vyplynulo, že zo strany žalobcu bol žalovanej poskytnutý úver dňa 28. 05. 2009 vo výške 398,33 Eur ako aj dňa 28. 04. 2010 vo výške 328,56 Eur, spolu vo výške 726,89 Eur, pričom z karty klienta - žalovanej, predloženej žalobcom mal súd preukázané,

že žalovaná zaplatila žalobcovi spolu sumu 794,02 Eur, teda žalovaná zaplatila žalobcovi viac o 67,13 Eur, ako jej žalobca poskytol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. 03. 2016 č. k. 12Co/51/2015-56 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že zo žaloby žalobcu nie je zrejmé, čoho, na základe akých skutkových a právnych dôvodov sa žalobca domáha, pretože v žalobe neboli zrozumiteľne opísané rozhodujúce skutočnosti, od ktorých si žalobca svoj nárok odvodňuje. V žalobe bolo uvedené, že na základe Zmluvy o revolvingovom úvere poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 398,33 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 24 mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur, a že sa so žalovanou dohodli na odklade splátok č. 30, 31 a 32. V ďalšom texte žaloby žalobca uvádzal, že sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátky úveru už pri splátke č. 21 a následne, že z dôvodu omeškania s úhradou splátky č. 30 viac ako 3 mesiace, si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Medzitým žalobca tvrdil, že poskytol žalovanej „revolving dňa 28. 04. 2010 vo výške 328,56 Eur“, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 mesačných splátkach po 27,38 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalobca nikde v žalobe nevyvetlil, čo má súd a protistrana žaloby rozumieť pod pojmom „poskytol žalobca žalovanému revolving“, hoci povinnosťou žalobcu v zmysle § 79 ods. 1 O. s. p. bolo pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti tak, aby bolo zo žaloby zrejmé, čoho sa domáha. Zo žaloby nebolo zrejmé, či žalovaná nesplátila úver poskytnutý jej 28. 05. 2009, alebo ďalší úver poskytnutý 28. 04. 2010, či bola v omeškaní so splátkou úveru poskytnutého 28. 05. 2009 alebo so splátkami úveru poskytnutého 28. 04. 2010. Preto bez výzvy adresovanej žalobcovi na odstránenie väd návrhu alebo prejednaní veci za účasti účastníkov a vykonania ďalších dôkazov, nie sú zrozumiteľné ani údaje uvedené v listine označenej ako karta klienta, kde sa v pravom hornom rohu uvádza, že sa 29. 05. 2009 vyplatila čiastka (zrejme žalovanej) vo výške 351,89 Eur, v ďalšom riadku je uvedené, že vyplatené vrátane revolvingov 586,40 Eur, hoci zo žaloby vyplýva, že na základe zmluvy z 28. 05. 2009 bolo žalovanej vyplatených najprv 398,33 Eur a dňa 28. 04. 2010 ďalších 328,56 Eur, čo je súčtom 726,89 Eur, pričom tento súčet nesedí s údajom uvedeným v karte klienta, kde sa uvádza ako súčet vyplatených súm vrátane revolvingov suma 586,40 Eur. Odvolací súd konštatoval, že pre rozporné údaje vyplývajúce zo žaloby a predložených listinných dôkazov, nebolo možné správne rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených žalobcom a uložil okresnému súdu, aby vyzval žalobcu na opravu a doplnenie žaloby o zrozumiteľný opis rozhodujúcich skutočností, od ktorých si odvodzuje svoj nárok, aby konkretizoval, čoho sa podanou žalobou domáha, a to nielen uvedením sumy istiny a príslušenstva, ale presným odôvodnením, ako, kedy, a na základe akých skutočností dlh žalovanej vznikol. V prípade, ak žalobca navrhne vykonanie konkrétneho dôkazu, musí označiť, aké skutočnosti označeným dôkazom mieni preukazovať, a to aj v prípade, že sa navrhuje vykonať dôkaz listinou, aby súd mohol s touto listinou vykonať dôkaz v súlade s § 129 ods. 1 O. s. p., prečítať ju, alebo oboznámiť jej obsah, ktorý je relevantný pre posudzovanú vec. Z dôvodu, že vyjadrenie žalovanej nie je vyjadrením k veci samej, len k jej aktuálnej rodinnej a majetkovej situácii, preto pre správne zistenie skutkového stavu považoval odvolací súd za potrebné vypočítať žalovanú za účelom zistenia, či so žalobcom uzatvárala jednu zmluvu o úvere alebo dve zmluvy o úvere, v akej výške vyčerpala úver, koľko na splatenie úverov už zaplatila, a ako sa k žalobe vo veci samej vyjadruje.

V zmysle záverov odvolacieho súdu okresný súd výzvou z 13. 05. 2016 vyzval žalobcu, aby so zreteľom na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, opravil a doplnil svoju žalobu o zrozumiteľný opis rozhodujúcich skutočností, od ktorých si odvodzuje svoj nárok, konkretizoval, čoho sa podanou žalobou domáha, a to nielen uvedením sumy istiny a príslušenstva, ale presným odôvodnením, ako, kedy, a na základe akých skutočností dlh žalovanej vznikol s tým, že ak navrhne vykonanie konkrétneho dôkazu, nech označí, aké skutočnosti označeným dôkazom mieni preukazovať, a to aj v prípade, ak navrhne vykonať dôkaz listinou, aby súd mohol s touto listinou vykonať dôkaz v súlade s ustanovením § 129 ods. 1 O. s. p., prečítať ju, alebo oboznámiť jej obsah, ktorý je relevantný pre posudzovanú vec.

Žalobca v písomnom vyjadrení z 26. 05. 2016, k výzve súdu z 13. 05. 2016 uviedol, že dňa 28. 05. 2009 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 398,33 Eur, ktorý sa žalovaná spolu s úrokom zaviazala uhradiť v 24 mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur. Poskytnutie úveru sa uskutočnilo započítaním časti sumy úveru vo výške 46,44 Eur ako zmluvnej odplaty a vyplatením zvyšnej časti úveru vo výške 351,89 Eur v prospech účtu žalovanej. Dňa 28. 04. 2010 žalovanej poskytol revolving vo výške 266,18

Eur na základe uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru a za dohodnutých podmienok aj revolving. Zmluvná odmena bola vo výške 31,67 Eur a na účet žalovanej bolo vyplatených 234,51 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 27,38 Eur. Podľa článku 4 odsek 4.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, je revolving automatické navýšenie schváleného úveru o sumu schválenej výšky revolvingu uvedenú v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenú dlžníkovi v oznámení veriteľa podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o RÚ. Podľa článku 4 odsek 4.2 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v prípade, že dlžník splatí vždy prvých 6 splátok a následne vždy každých ďalších 12 splátok pri úvere so splatnosťou 12 a 18 mesiacov, resp. vždy prvých 12 splátok a následne vždy každých ďalších 18 splátok pri úvere so splatnosťou 24 a 30 mesiacov, resp. vždy prvých 18 splátok a následne vždy každých ďalších 24 splátok pri úvere so splatnosťou 36 mesiacov, resp. vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 a 48 mesiacov, bude mu za podmienky predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený, t. j. veriteľ poskytne dlžníkovi revolving vo výške určenej podľa ods. 4.1. Schválenú výšku revolvingu oznámi veriteľ dlžníkovi v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2 tejto zmluvy o RÚ. Na poskytnutie revolvingu nemá dlžník bez predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa právny nárok. Na základe žiadosti žalovanej sa dohodli so žalovanou na odklade splátok č. 30, 31, 32 úveru a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 37, 38, 39. Celkový počet splátok bol 42 (počet 45 sa uvádza z dôvodu odkladu splatnosti splátok). Celkovo mala žalovaná uhradiť 42 splátok vo výške 27,38 Eur, spolu sumu vo výške 1.149,96 Eur. Žalovaná uhradila 29 splátok vo výške 27,38 Eur, spolu sumu 794,02 Eur a žalovaná suma predstavuje neuhradenú sumu úveru vo výške 355,94 Eur. Nakoľko bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátky č. 30 (splátka č. 33 ak sa berie do úvahy odklad splátok) o viac ako tri mesiace, preto si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalobca pripojil k vyjadreniu aj listinný dôkaz a to Prehľad uhradených platieb k Zmluve o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, z ktorých je nesporné, že žalovaná zaplatila žalobcovi spolu 29 splátok po 27,38 Eur, čo spolu činí 794,02 Eur.

Následne súd, v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu vytýčil termín pojednávania, na ktoré predvolal účastníkov konania, vedľajšieho účastníka na strane žalovanej ako aj ich právnych zástupcov. Na pojednávanie sa žalobca, právny zástupca žalobcu, vedľajší účastník na strane žalobcu ani právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalobcu neustanovili, hoci doručenie predvolania na termín pojednávania mali riadne vykázané. Žalobca podaním z 26. 05. 2016, doručeným súdu dňa 30. 05. 2016 ospravedlnil svoju neprítomnosť ako ja neprítomnosť právneho zástupcu a požiadal súd, aby vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti tak, aby podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú aj k náhrade trov konania vo výške, ako sú vyčíslené v podanej žalobe. Vedľajší účastník na strane žalovanej ani právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovanej svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili ničím, nepožiadali ani z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Preto potom súd, v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, vedľajšieho účastníka na strane žalobcu a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalobcu, prítom prihladol na obsah spisu a ostatné vykonané dôkazy.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že navrhuje žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a v prípade úspechu si náhradu trov konania neuplatňuje. Potvrdila, že so žalobcom uzatvorila iba jednu úverovú zmluvu a to v kancelárii žalobcu v Leviciach, na dátum jej uzatvorenia si nespomína. Z dôvodu, že potrebovali do rodiny peniaze, preto pristúpila na podmienky zmluvy tak, ako jej ju žalobca predložil, zmluvu si neprečítala, neprečítala si ani zmluvné dojednania, nevie prečo. Žalobca jej na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytol sumu tak ako uvádza v žalobe vo výške 398,33 Eur a potom jej zvýšil úverový rámec o sumu 266,18 Eur a umožnil jej vyčerpať aj túto sumu. Žiadnu inú sumu jej žalobca už neposkytol. Ďalej uviedla, že úver žalobcovi riadne splácala, niekedy zaplatil splátku jej manžel, určitú dobu jej zrážal splátky zamestnávateľ zo mzdy, ktorým bola Všeobecná nemocnica a potom Hospital s.r.o. Následne sa s manželom dňa 22. 11. 2011 rozviedli, pri rozvodovom m konaní s dohodli, že on bude úver naďalej splácať aj po rozvode a ona bude vychovávať ich syna. Nevedela, že bývalý manžel úver prestal platiť hneď po rozvode, keďže posledná splátka úveru je zaplatená 19. 12. 2011. Ďalej uviedla, že nemá k dispozícii žiadne doklady ohľadom poskytnutia ani splácania predmetného úveru, potvrdila však, že všetko čo je uvedené žalobcom v prehľade platieb k zmluve, je pravda a žalobcovi zaplatila 29 platieb po 27,38 Eur, spolu sumu 794,02 Eur. Má za to, že mu zaplatila všetko, čo jej žalobca poskytol a už mu nechce nič platiť.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej Zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1, 2 písm. g/, i/, j/, ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj:

g/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z dokazovania nesporne vyplynulo, že navrhovateľ a odporkyňa uzavreli len jednu Zmluvu o revolvingovom úvere a to dňa 28. 05. 2009 číslo XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovanej úver dňa 28. 05. 2009 vo výške 398,33 Eur a dňa 28. 04. 2010 vo výške 266,18 Eur, spolu vo výške 664,51 Eur. Z dôkazov

predložených žalobcom vyplýva, že sa jedná o úverovú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a to so zreteľom na ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, nakoľko v predmete svojho podnikania má poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov a žalovaná v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca bol preto od uzavretia zmluvy so žalovanou dňa 28. 05. 2009 v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola medzi účastníkmi uzavretá za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom so zreteľom na ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, sa právne vzťahy, ktoré vznikli medzi účastníkmi, spravujú podľa zákona č. 258/2001 Z. z.

Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že posudzovaná zmluva má písomnú formu, neobsahuje však obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ustanovené v § 4 ods. 2 písm. g/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, prípadne údaje o týchto podstatných náležitostiach, sú nepresné, zavádzajúce a spôsobujú pochybnosti o ich pravdivosti. V predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej účastníkmi konania, v časti 6. Zmluvy Údaje o chválenom revolvingovom úvere, nebola jasne a určite vymedzená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a najmä termín konečnej splatnosti revolvingového úveru (§ 4 ods. 2 písm. g). Údaj o splatnosti úveru je uvedený len pre poskytnutý úver a to tak, že splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 24/19. Tento údaj nie možné považovať za konečnú splatnosť úveru a takto určená konečná splatnosť úvere nie je postačujúca. Podľa názoru súdu konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, kedy nastáva, aby táto informácia bola spotrebiteľovi zrejماً už na prvý pohľad, prípadne musí byť uvedená iným prehľadným a čitateľným spôsobom a nie dokonca žiadnym, pretože pre revolvingový úver, poskytnutie ktorého tiež vyplýva z časti 6. Zmluvy, dokonca žiadna splatnosť teda ani konečná splatnosť nevyplýva. Zmluva neobsahuje ani žiadny údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov pri poskytnutom revolvingovom úvere (§ 4 ods. 2 písm. i/). Pri poskytnutom úvere je síce uvedené, že počet splátok je 24 a výška mesačnej splátky činí 27,38 Eur, ktorá je splatná k 19. dňu v mesiaci, neobsahuje však údaj, akú časť splátky tvorí istinu, úroky a prípadné iné poplatky. Podľa názoru súdu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť jednoznačne zrejماً, kedy je povinný spotrebiteľ zaplatiť jednotlivé splátky, v akej výške a aká čiastka z konkrétnej splátky tvorí istinu, aká úroky a aká poplatky, aby mal vedomosť o tom, akú dobu t. j. koľko napr. mesiacov je povinný úver splácať a zároveň aby mal vedomosť o výške odplaty, ktorú za poskytnutý úver zaplatí a tým mohol posúdiť výhodnosť či nevýhodnosť úveru. Preto by tieto údaje mali byť uvedené v texte zmluvy aj pri revolvingovom úvere výrazným spôsobom a nie žiadnym. Pokiaľ tieto údaje zo zmluvy o revolvingovom úvere nevyplývajú, nie je súdu známe a určite ani žalovanej, ako žalobca určil, že mu má žalovaná splatiť úver vrátane revolvingu v 42 mesačných splátkach. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený ani žiadny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov revolvingového úveru (§ 4 ods. 2 písm. j/). Údaj o RPMN je uvedený len za úver vo výške 63,21 %, avšak za revolvingový úver je uvedená len predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 51,68 %. Takto určená ročná percentuálna miera nákladov ako predpokladaná, nespĺňa podmienku v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože spotrebiteľovi už pri uzavretí zmluvy musia byť poskytnuté všetky podstatné informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Preto údaj o RPMN označený ako predpokladaný, spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si sám nevie vytvoriť názor, či je zmluvný vzťah pre neho výhodný alebo nie. Spotrebiteľ ako dlžník je nesporne slabšou stranou daného zmluvného vzťahu, pretože veriteľ ako dodávateľ poskytuje spotrebiteľovi úver v rámci svojho podnikania, preto má výhodnejšie postavenie oproti spotrebiteľovi. Na podporu svojho tvrdenia súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť súdov SR napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013, Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013, z ktorých vyplýva, že aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), preto aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Z uvedeného je potom zjavné, že ak zákonodarca explicitne uviedol, že zmluva má obsahovať

údaj o RPMN, nie je možné považovať uvedenie jej predpokladanej výšky za splnenie tejto podmienky. Ak by totiž zákonodarca mal v úmysle určiť, že postačuje aj predpoklad o budúcej výške RPMN, v zákone by to uviedol, o to viac ak ide o vzťah, ktorého stranou je spotrebiteľ, ktorý požíva zvýšenú ochranu. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/, i/, j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 4 ods. 3 posledná veta, pretože citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných náležitostí písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná je preto povinná vrátiť žalobcovi len tú čiastku, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a zaplateným plnením. Z písomného vyjadrenia žalobcu z 26. 05. 2016 (č.l.72) nesporne vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver spolu s revolvingom, na základe Zmluvy o revolvingovom úvere z 28. 05. 2009 číslo XXXXXXXXXXXX, spolu vo výške 664,51 Eur (úver 398,33 Eur + revolving 266,18 Eur). Z Prehľadu platieb k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (č. l. 74) vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi celkom sumu vo výške 794,02 Eur (29 splátok x 27,38 Eur), ktorú skutočnosť potvrdila na pojednávaní aj žalovaná. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná zaplatila žalobcovi viac o 129,51 Eur, ako jej poskytol žalobca. Pretože sa žalobca podanou žalobou domáhal ešte zaplatenia sumy vo výške 355,94 Eur s príslušenstvom, preto potom súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Súd považuje za potrebné poukázať na to, že preskúmaním danej zmluvy zistil, že sadzba dohodnutého úroku z úveru, vo výške 68,88 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Z internetovej stránky NBS vyplýva, že priemerné úrokové miery z úverov pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami, so splatnosťou úveru 1 do 5 rokov (24 splátok v danom prípade) v máji 2009 činila úroková sadzba 11,70 % ročne. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi žalobcom a žalovanou ako 5-násobne prevyšuje priemernú mieru úrokov z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Najvyšší súd SR v uznesení z 31. 07. 2009 sp. zn. 1MCdo/1/2009 vyslovil právny názor, že „Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy“. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05. 11. 2014 sp. zn. 3Co/114/2014 vyplýva, že „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností“. V danej veci súd zistil, že prevýšenie dohodnutých úrokov je o viac ako 500 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami. Táto okolnosť spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Za týchto okolností je potrebné považovať dohodu účastníkov o výške úrokov za absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka. Súd konštatuje, že taká nepríjemná odplata za úver ohrozuje najmä sociálne slabšie obyvateľstvo a z celospoločenského hľadiska sú takéto úverové praktiky nebezpečné v súvislosti s nepríjemným úverovým zaťažením obyvateľstva a nie je možné ich tolerovať, nie to ešte poskytnúť im právnu ochranu. Právny úkon, za takéto úžerné protiplnenie, je absolútne neplatný právny úkon, ktorý nie je možné ani moderovať a ani modifikovať.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., na základe zásady úspechu. Žalovaná mala vo veci plný úspech, v spojení s konaním si náhradu trov konania neuplatnila, jej náhrady sa výslovne vzdala na pojednávaní. Vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí, mal vo veci tiež plný úspech. V spojení s konaním si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu, ku dňu rozhodnutia súdu, mu ani žiadne trovy konania nevyplývali, preto potom súd o trovách konania rozhodol tak, že sa žalovanej ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Kráťiši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).